

عنوان مقاله:

سلوک عملی در مکتب یوگه و طریقه شطاریه با تاکید بر رساله جواهر خمسه محمد غوث گوالیاری

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 56، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ملیحه خالقی وردی - دانشجوی دکترا، گروه ادیان و عرفان، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

محمودرضا اسفندیار - دانشیار، گروه ادیان و عرفان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

جمشید جلالی شیجانی - دانشیار، گروه ادیان و عرفان، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در سرزمین هند، تصوف اسلامی و آیین یوگه، به عنوان دو مکتب عرفانی، مناسبات تنگاتنگی را با یکدیگر تجربه کرده اند. بررسی های تطبیقی نشان می دهند که شماری از آداب و اعمال سلوکی تصوف اسلامی و مکتب یوگه با هم تلفیق یافته اند و دستورالعمل های طریقتی شطاریه در هند، به خصوص از زمان شیخ محمد غوث گوالیاری، بیشترین تلفیق را با آداب مراقبه در مکتب یوگه داشته اند. پژوهش حاضر به سیاق تحلیلی و تطبیقی و با مطالعه مندرجات یکی از مهمترین آثار طریقتی و عرفان عملی شطاریان، یعنی جواهر خمسه شیخ محمد غوث گوالیاری، و مفاد یوگه سوتره های حکیم مشهور هندی، پتنتجلی، به بررسی مشابهت ها و تاثیرپذیری های میان طریقه شطاریه و مکتب یوگه پرداخته است. بر بنیاد این پژوهش روشن می شود که عارفی مسلمان، مانند شیخ محمد غوث، در به کارگیری روش های عملی مکتب یوگه در نظام عرفان عملی خود، مانعی مشاهده نکرده است. کاربست اذکار اسلامی به همراه اعمال بدنی یوگه در سلوک عملی طریقه شطاریه، یکی از بهترین نمونه های تلفیق روش عرفانی عرفان هندویی و تصوف اسلامی است.

کلمات کلیدی:

جواهرخمسه، شطاریه، مراقبه، یوگه، یوگه سوتره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1955139>

